

LÁ THƯ MỤC VỤ

Như tôi đã tường thuật trong Lá Thư Mục Vụ trước đây, những năm cuối trong tù tôi không phải đi làm ruộng hay đào ao nữa, mà tôi được giao cho công việc là dạy lớp bổ túc văn hóa và viết các biểu ngữ, khẩu hiệu. Vào một buổi sáng khoảng tháng 3 năm 1986, tôi đang kẻ chữ trên tường gần khu trạm xá thì viên cán bộ y tế gọi tôi vào. Tôi ngừng tay, vừa đi vào vừa tự hỏi không biết chuyện gì sẽ xảy ra. Thì ra họ không đủ người để khiêng một xác chết đi chôn. Người quá cố là một nhà ‘tư sản’ được thăm nuôi rất hậu hỉ, ông chết bởi mất máu quá nhiều vì bệnh trĩ mà không có thuốc men hay phương cách cầm máu. Đội mộc đóng cho người tù xấu số một chiếc quan tài – phải nói là một cái hộp gỗ ráp bằng 6 tấm ván thì đúng hơn. Quan tài được đặt lên một chiếc xe ‘cải tiến’, nhóm ‘đạo tỳ’ chúng tôi gồm 4 người, 2 người kéo cang xe, 2 người đẩy phía sau.

Đây là lần đầu tiên tôi được tham dự nghi thức chôn cất một người tù đồng cảnh. Đến ngọn đồi nghĩa trang, sáng hôm đó bầu trời thật đẹp mà không hiểu sao lòng tôi lại trĩu xuống vì cảm thương cho số kiếp một con người, từ già cuộc đời không một người thân bên cạnh vuốt mắt. Chúng tôi hạ huyệt và đắp đất xong thì viên cán bộ đặt lên ngôi mộ một bát cơm bên trên có một quả trứng rồi ôn tồn giải thích: “*Đây là một phần tài sản thăm nuôi của anh ấy, anh cần ăn tí cơm với trứng vịt muối hầu đủ sức đi gặp ông bà!*” Nhìn bát cơm tôi đã thấy thêm hương chi là nhìn quả trứng vịt muối, tôi tưởng tượng hương vị của nó ngọt ngào làm sao vì hơn 8 năm rồi không được ăn thứ xa xỉ đó. Chắc hẳn là không phải riêng tôi chảy nước bọt khi nhìn phần ăn của người quá cố, bằng chứng là khi viên cán bộ vừa quay lưng đi thì cả cái bát lẫn cơm lẫn trứng đều không cánh mà bay. Tôi chậm tay nên chẳng được gì. Tiếc rẻ vì mình ngây thơ quá, nhưng tôi lại đồng tình cho hành vi ‘ăn cắp của người chết’, trong hoàn cảnh này không biết lương tâm có sai không, vì chết rồi làm sao ăn được!

Thân phận con người là vậy. Ai rồi cũng phải chết, nhưng dù ở trong tù cũng có người chết no và cũng không thiếu gì kẻ chết đói. Thật ra, trong đời tù, tôi chưa thấy ai chết vì đói, nghĩa là vì không có gì ăn nên đói là mà chết, ngược lại, tôi đã thấy nhiều người vì đói quá nên bạ gì cũng ăn rồi bị ngộ độc mà chết. Hóa ra, thức ăn dùng để nuôi sống con người, nhưng cũng chính thức ăn có thể làm con người mất mạng sống. Cho nên, hiện nay tôi thấy quanh tôi có rất nhiều người thật khôn ngoan, cẩn thận khi chọn lựa thức ăn. Điều này khiến tôi nhớ lại một câu tiếng Quảng Đông học được trong tù: “*Pèn chùng hầu dập, wò chùng hầu tsuat*” (Bệnh từ miệng mà vào, họa từ miệng mà ra). Càng ngẫm nghĩ câu này thấy càng đúng!

Hôm nay Chúa Giêsu ban Minh Máu Thánh Ngài cho những ‘người sống’ để ai đón nhận thần lương đó thì được ‘sống đời đời’. Trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta cần đến lương thực (của ăn, thức uống) để duy trì sự sống và để có năng lực mà sinh hoạt. Nhưng tất cả những thứ lương thực chúng ta đang có trên trần thế chỉ có giá trị tạm thời thôi, bởi vì trước sau gì ai trong chúng ta cũng phải chết. Lương thực trần thế dù là cao lương mỹ vị, dù là khoái khẩu đến mấy cũng chỉ có thể duy trì sự sống trần thế mà thôi. Chỉ có lương thực thần linh mới ban cho chúng ta sự sống thần linh, tức là sự sống đời đời. Dĩ nhiên, mang kiếp làm người, ai cũng sẽ chấm dứt cuộc sống trần thế này, nhưng chúng ta không dừng lại ở đó, vì Chúa Giêsu đã hứa ban sự sống đời đời nhờ vào lương thực thần linh là chính Minh Máu của Ngài. Chúa Giêsu đã nói rõ: “***Ai ăn bánh này sẽ được sống muôn đời***” Do đó cái chết phân xác chỉ là ngưỡng cửa để chúng ta đi vào cõi bất diệt.

Chúng ta không chờ cho chết xong mới được hưởng cuộc sống đời đời, bởi vì sự sống đời đời đã bắt đầu ngay tại trần thế. Sự sống đời đời là sự sống với Chúa và trong Chúa ngay từ bây giờ và tiếp tục cho đến mai sau. Qua việc rước Minh Máu Thánh Chúa, chúng ta được diễm phúc ở lại trong Chúa và Ngài ở lại trong chúng ta. Lễ kính Minh Máu Thánh Chúa là dịp để chúng ta hiệp cùng Giáo Hội bày tỏ tâm tình tri ân cảm tạ đặc biệt đối với Chúa Giêsu vì tình yêu cao vời vô biên của Ngài đối với chúng ta. Mỗi lần tham dự Thánh Lễ, qua Bí Tích Thánh Thể, chúng ta có thể nhận ra những ý nghĩa sâu xa của Mầu Nhiệm Tình yêu Chúa.

Khi lần hạt Mân Côi suy niệm Mầu Nhiệm Sáng, đến ngắm thứ năm chúng ta thường đọc: “*Thứ năm thì ngắm, Đức Chúa Giêsu lập Bí Tích Thánh Thể. Ta hãy xin cho được năng kết hiệp cùng Chúa Giêsu Thánh Thể.*” Hãy cùng nhau cầu xin cho mỗi người chúng ta biết quý trọng Bí Tích Thánh Thể và năng kết hiệp với Chúa Giêsu hiện diện trong Bí Tích này để mỗi ngày chúng ta càng trở nên giống Chúa hơn. Từ đó, chúng ta tập yêu mến như Chúa Giêsu đã yêu mến, tập chấp nhận tha nhân như Chúa Giêsu đã chấp nhận và tập tha thứ cho những lỗi lầm của người khác như Chúa Giêsu đã tha thứ.

Linh mục Phạm Quang Hồng.